Časopis žáků ZŠ Bratranců Veverkových, Pardubice

BrVe times

2/2013

Z OBSAHU

Střípky z historie
Na slovíčko s…
Letem světem školou
Vzpomínka na velikonoční jarmark
Mise Plus+ ve škole
Pardubický pramínek a naši žáci
Pythagoriáda
Z literární výchovy 8. B
Den Země na Pernštýnském náměstí
Ve školách v přírodě
Úspěch děvčat ve vybíjené
Turnaj ve volejbalu
Technohrátky
Vyhodnocení sběrové akce
Oslava Dne dětí

Milá čtenářko, milý čtenáři,

druhé číslo našeho „BrVe Timesu“ nechalo na sebe poměrně dlouho čekat. Ale všichni jsme pilně pracovali i odpočívali. Jezdili jsme na výlety, zúčastňovali jsme se olympiád, vědomostních i literárních soutěží, vítězili jsme ve sportovních turnajích. Pečlivě jsme se připravovali na závěrečná opakování a písemné práce. Pak jsme relaxovali ve školách v přírodě. A samozřejmě jsme posílali příspěvky do časopisu.

A teď nás čekají vytoužené a zasloužené prázdniny. Členové redakční rady přejí všem, aby prázdniny byly skvělé, slunečné a nekonečně dlouhé…

Za redakci
Božena Jarešová

I. ročník, 2. číslo, datum vydání: 24. června 2013
BrVe Times, časopis ZŠ Bratranců Veverkových v Pardubicích
Vydává Základní škola Pardubice, Bratranců Veverků 866, IČ: 60159154
Odpovědný redaktor: Mgr. Božena Jarešová, *e–mail: brvetimes@seznam.cz*

Základní škola
Bratranců Veverkových
Pardubice

Střípky z historie naší školy – pokračování

Dne 1. listopadu 1918 se v tělocvičně školy uskutečnila oslava konce první světové války.
V roce 1920 měly Pardubice přes 25 tisíc obyvatel. V letech 1920 – 1921 se ve škole učilo 431 chlapců a 520 dívek v patnácti třídách. Škola trpěla nedostatkem prostoru, proto byla na třídu upravena modelovna v suterénu. Učitelé pořádali tzv. dýchánky pro žáky. První dýchánek 6. listopadu 1920 nazvali „dudový". Do programu zařadili informace o původu a dějinách dud, básně a písně, hru na dudy a zpěvy.
Ve školním roce 1921 – 1922 navštěvovalo školu 1019 žáků, 432 dětí bylo z Pardubic, 144 ze Svítkova, 84 z Jesenčan, 359 cizích. Pro opětovný nedostatek míst musela být zrušena pracovna pro dívčí práce. Měšťanské školy se učily jen v pondělí, ve středu a v pátek. Ostatní dny byla budova půjčována Obecné škole chlapecké a dívčí na Novém Městě. Dne 25. března 1922 byla měšťanská škola rozdělena na chlapeckou a dívčí. Ředitelkou školy dívčí se stala Anna Kostomlatská, ředitelem chlapecké zůstal Arnošt Kabeláč. Dívčí škole bylo přiděleno sedm tříd, kreslírna, technický kabinet, pět šicích strojů, žákovská knihovna a část zahrady. Kabinet zeměpisu, přírodopisu, fyziky a učitelská knihovna zůstaly společné.
Velkou událostí školního roku 1922 – 1923 byla návštěva Tomáše G. Masaryka v Pardubicích. Žáci školy provázeli prezidenta při jeho cestě na radnici.
Dne 18. prosince 1925 byl v Pardubicích rozsvícen první vánoční strom. Chudé děti ze školy našly pod stromkem prádlo, látky na šaty, boty, knihy, mapy a různé pomůcky.
V roce 1927 byla měšťanská škola rozdělena na dvě samostatné školy, 263 žákyň zůstalo, 118 mělo navštěvovat školu na Skřivánku, kde ovšem nebyl dostatek místa, a tak žákyně neodešly. Téhož roku se státní gymnázium přestěhovalo do rozšířené školy na náměstí Legií. Do budovy však přibyla dívčí obecná škola, která dosud sídlila u Veselky.
V roce 1928 – 1929 byli řediteli školy Antonín Vendl a František Cinner. V budově sídlila obecná škola dívčí i chlapecká, měšťanská škola dívčí a chlapecká. Největší oslavy tohoto školního roku se týkaly 10. výročí samostatnosti Československé republiky, které byly spojeny s odhalením pomníku Tomáše G. Masaryka. Ve školním roce 1929 – 1930 do budovy ke čtyřem školám přibyla pokračovací oděvní, stavební a kovorobná škola
V roce 1930 – 1931 byli řediteli školy Antonín Vendl a Anna Pokorná. V Pardubicích se 31. května 1931 konala velká tělovýchovná akce spojená se cvičením, kterého se zúčastnilo 236 chlapců ze školy.
V roce 1931 byl do budovy zakoupen a instalován školní rozhlas. Vyučující pečlivě sledovali četbu žáků. Děti mnohem více četly, během roku stoupl počet výpůjček na sedm tisíc. Pravidelně se konaly oslavy a akademie. V roce 1933 měl největší úspěch sborový zpěv 230 žáků.
Ve školním roce 1933 – 1934 odešel do důchodu Antonín Vendl, ředitelem se opět stal František Cinner. Do škol se zavedlo nové písmo. Oslavy a akademie byly pořádány u příležitosti narození Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a Jana Nerudy, v dalším roce byly věnovány tvůrcům státní hymny.
Ve školním roce 1936 – 1937 odešel na zdravotní dovolenou František Cinner, zastupoval ho Stanislav Skočdopole.

Fotografie z roku 1936, uprostřed pan ředitel Cinner
Ze sborníku Z historie Základní školy v ulici Bratranců Veverkových v Pardubicích
vybrala Božena Jarešová

Energetická Mise Plus+

Na naši školu v dubnu zavítalo výcvikové centrum pro agenty, kteří bojují s energožrouty, nebezpečnými stvořeními, která se s oblibou usazují v nehospodárných spotřebičích a v mozku plýtvajících osob. Svými chapadly z nich vysávají energii, kterou potřebují k životu a růstu. Po základním proškolení a praktických ukázkách toho, jak energie funguje a slouží, ale také jak zlým pánem může být, jsme plnili závěrečné zkoušky agenta mise Plus+. Kromě toho jsme dostali identifikační kartu s přístupovým kódem na tajnou doménu mise Plus+ na www.energieplus.cz a výbavu, kterou budeme potřebovat pro plnění úkolů energetického agenta mise Plus+. Plnili jsme celkem 5 úkolů, za které jsme získávali klaďáky (body). Této akce se zúčastnily třídy 6. A a 6. B i další děti. Moc jsme si to užili a těšíme se na další misi Plus+.

Kristýna Beranová, 6. A

Na slovíčko s...

V tomto čísle Eliška Bergmanová a Katka Včelišová vyzpovídaly paní psycholožku Mgr. Evu Čermákovou

Bylo vaším snem stát se psycholožkou?

Pro psychologii jsem se rozhodla až před maturitou. Celé dětství jsem toužila stát se veterinářem. Ale teď jsem ráda, že jsem právě psycholog. Je to zajímavá práce a naplňuje mě, takže se mi splnilo to, že práce je pro mě i zábava a těším se do ní.

Proč jste si vybrala právě naši školu?

Jsem z Hradce Králové, takže jsem si vybírala takovou školu, která nebude daleko od nádraží a bude někde v centru města. Až potom se ke mně doneslo, že škola nemá v Pardubicích úplně dobrou pověst, tak jsem ještě zvažovala i jiné školy. Nakonec jsem se ale rozhodla, že možná i to je důvod, proč jít zrovna na tuhle školu a zkusit tam pomoct nějaké změně k lepšímu. A tohoto rozhodnutí vůbec nelituju, děti na škole i učitelé mi přirostli k srdci a jsem moc ráda, že tady jsem.

Jaké problémy řešíte?

Problémy jsou velmi různorodé, někdo přijde kvůli tomu, že ho trápí špatné známky nebo časté poznámky, další si potřebuje popovídat o svých vztazích s kamarády a někdo se trápí kvůli tomu, že se doma rodiče hádají. Někdy si povídáme i o problémech s láskou. Pak taky pomáhám třeba s rozhodnutím, jakou si vybrat střední školu.

4. Jaké jsou děti na naší škole?

Děti na naší škole jsou přesně takové, jaké mají být – veselé, upovídané a občas i zlobivé. Především si ale na dětech na naší škole vážím toho, jak často za mnou chodí a že se nebojí si se mnou povídat o svých starostech. O to víc mě mrzí, že nemám na všechny tolik času, kolik bych chtěla.

Co se vše změnilo podle vás po vašem příchodu?

Tento školní rok se ve škole změnilo asi hodně věcí, ale těžko se mi to posuzuje, nevím, jak to tady vypadalo předtím, než jsem přišla. Taky si nemyslím, že bych za tak krátkou dobu, co tady jsem, dokázala ve škole něco zásadně změnit. Ale snažím se hlavně o to, aby byla ve škole zdravá atmosféra a abychom se k sobě snažili chovat přívětivě. Především je důležité, že je tady někdo, za kým se dá kdykoli přijít trochu si ulevit od starostí bez obav, že se to někdo další dozví. Pracovat se dá na spoustě dalších věcí, to ale vyžaduje trochu víc času. První měsíce jsem potřebovala na to, abych se se všemi blíž seznámila a poznala všechny mechanismy, které ve škole fungují. Taky děti i učitelé potřebovali nějaký čas na to, aby poznali mě a měli možnost se rozhodnout, jestli se mnou chtějí spolupracovat nebo ne. Až potom se dá pracovat na takových věcech, jako je celková změna přístupu dětí k učitelům a obráceně, změna v přístupu k pravidlům ve škole a ovlivňování atmosféry v jednotlivých třídních kolektivech a podobně. Doufám, že se k těmto záležitostem dostanu třeba v příštím školním roce.

Jaký je nejčastější psychický problém dětí?

Nejčastější problém jsou asi vztahy s kamarády. Hodně dětí by rádo změnilo třeba to, jak se k sobě ve třídě navzájem chovají. Tohle je hlavní věc, na kterou se chci při svém dalším působení ve škole zaměřit, ale potřebuju k tomu spolupráci všech, koho se to týká, sama to změnit nedokážu. Tak doufám, že se nám to společnými silami povede.

Jak asi probíhají vaše schůzky?

To, o čem si budeme povídat, vždycky nechávám na tom, kdo za mnou přijde. Někdy je pro někoho těžké začít hned mluvit o svém problému, tak si na začátku povídáme o tom, co dělá, co má rád a podobně. Nevyptávám se na nic, o čem dotyčný nechce mluvit. Většinou se ale každý brzy rozpovídá o tom, co ho trápí, a já ho vždy pozorně poslouchám. Nakonec se domlouváme, co bychom v dané situaci mohli vymyslet. Nikdy nedělám nic, na čem nejsme předem společně domluvení.

Máte nějaké "pomůcky"?

Pomůckám psychologa se říká psychodiagnostické techniky. Já mám taky pár takových testů, ale používám je především v situaci, kdy někomu pomáhám s výběrem střední školy. Jinak je pro mě vždycky nejdůležitější pomůcka osobní kontakt a rozhovor.

Máte nějaký "recept", který na děti funguje?

Mně nejvíc zabírá, když jsem na děti milá, naslouchám jim a beru naprosto vážně všechno, co mi říkají. Zároveň je taky důležité vymezit nějaké hranice, aby měl každý jasnou představu, co ode mě může očekávat, abych ho ničím nepřekvapila. A ten nejúčinnější recept je podle mě asi to, že mám zkrátka děti ráda a opravdu mě zajímá, jak se mají a co prožívají. Pak jde všechno samo.

Pramínek

Vyhlášení výsledků soutěže, které mělo letos téma „Klikaté cesty písma", proběhlo v malém sále pardubického Domu hudby.

Předávání cen započalo recitálem kytarového virtuóza, který nám zahrál první část mexické skladby. Poté se slova ujala pořadatelka akce paní Hana Cihlová. Mluvila o klikatých cestách písma, jak toto téma vlastně vzniklo a kdo jej vymyslel.

Pak byl k mikrofonu pozván autor Pardubických pověstí pan Lubomír Macháček. Všechny účastníky pochválil za práci, kterou odvedli. Následující část programu patřila opět kytaristovi z pardubické konzervatoře, který předvedl třetí část ze známé mexické skladby.

Konečně přišel čas na předávání cen. Z naší školy uspěly hned dvě žákyně, Aneta Marková z 6. A a Janka Plešková z 9. A.. Paní učitelka na ně byla právem pyšná. Na konec vyhlášení přišlo vystoupení dramatického kroužku ZŠ Benešovo nám. Reprezentace naší školy tedy byla více než výborná a naši žáci se již opět těší na další ročník této soutěže.

Jakub Vondrouš, 8. B

Letem světem školou

Eliška Bergmanová, 8. B
Jaká bych byla učitelka?

Když se zamyslím nad tímto povoláním, musím se sama sebe zeptat, co vlastně pojem učitelka znamená? Řekla bych, že učitelka, to je souhrn všech důležitých vlastností, které jsou při tomto povolání zapotřebí. V první řadě odvaha. Učitelky potřebují odvahu, aby dokázaly zkrotit dnešní mládež, což je v některých případech dost těžké. Další důležitou vlastností by měla být trpělivost. Vydržet žákům dokola opakovat daný předmět a zaujmout svým výkladem je velmi obdivuhodné.

Každý z nás si z mládí pamatuje některé učitele, ale na některé by radši zapomněl. Jaký by měl učitel být, aby zůstal v paměti? Osobně si myslím, že učitel, který je nadprůměrně hodný nebo příliš kamarádský, je sice milý i příjemný, ale ne vždy je to ta správná volba. Takže jaký by měl učitel být? Kdybych byla učitelkou, snažila bych se být respektovaná, spravedlivá, důsledná a chtěla bych mít smysl pro humor. Mým cílem by bylo donutit žáky přemýšlet.

Jsem schopná být takovou učitelkou? Určitě ne. Nedokázala bych každý den předstoupit před třídu a bojovat s dětmi, které jsou závislé na mobilech a Facebooku. Jejich nechuť k učení a nekonečné „vtipné poznámky" bych psychicky nevydržela.

Poslání učitelky patří k nejtěžším povoláním. A ne každý to zvládne dokonale. A za to si paní učitelky a páni učitelé zaslouží obdiv.

Nikola Pilařová, 7. A
Evropa ve škole

Na jaře jsme dostali na zájmové činnosti v DDM BETA na práci nové téma. Pedagog nám zadal práci, kterou bychom měli později přihlásit do soutěže. Téma znělo jednoznačně, a to Evropa. Ale co si pod slovem Evropa představit? Někdo si představí věc, někdo místo a někdo třeba mapu. A tak jsme se s Terezou a Dominikou rozhodly, že nakreslíme evropská města. Dlouho jsme nad naším výběrem přemýšlely, až konečně jsme si vybraly města, a to Londýn a Paříž. Dostaly jsme čtvrtky a tuš, musely jsme se rychle rozhodnout, co přesně nakreslíme. Napadlo nás, že bychom mohly namalovat památky Evropy. U Londýna jsem zvolila „Big Ben" a vnesla jsem do pozadí už trochu méně významné budovy a místa. U Paříže se děvčata rozhodla každá úplně jinak. Jedna nakreslila stejně jako já jednu významnou památku, tudíž „Eiffelovu věž", v pozadí načrtla pouze akvadukt. Terka vybrala námět obrazu úplně jiný. Rozhodla se, že si vezme čtvrtku zcela jinak, a to na šířku, nakreslila nížiny a pohoří, dokonce tam nezapomněla doplnit všechny památky z Francie.

Když jsme naše slavné výtvory odevzdaly, vůbec jsme nečekaly, co se stane. Obrazy se do soutěže dostaly, tedy prošly okresním kolem, později jsme se dozvěděly, že 2. místo v krajském kole soutěže „Evropa ve škole" náleží právě nám. Za umístění jsme dostaly diplomy a věcné ceny. Soubor našich prací se jmenoval „Poznáváme památky". Při udělování cen nám došlo, že postupujeme do kola celostátního, které se bude konat v Plzni. Říkaly jsme si, jak to asi dopadne.

Tuto informaci se nedozvíme tak brzy, zbývá nám jen čekat a doufat...

Velikonoční jarmark „Devatero zastavení jara"

V úterý 26. března proběhl na naší škole tradiční Velikonoční jarmark, který se nesl v duchu „Devatero zastavení jara". Jarmark navštívilo více jak 150 žáků naší školy, dále pak jejich rodiče, prarodiče a zavítalo dokonce i několik náhodných kolemjdoucích.

Na účastníky čekalo 9 zajímavých zastávek. Na jedné z nich si mohli zájemci uplést pomlázky. Pletlo se z osmi proutků. Snad každý návštěvník se zúčastnil pletení. Mladším dětem pomáhali ochotné paní učitelky a páni učitelé. Na další zastávce bylo zdobení vajíček. Vajíčka se zdobila různými technikami. Soutěžilo se o to nejkrásnější vajíčko. Nechybělo ani navlékání cibulových věnečků, skládání origami a lepení velikonoční koláže, kterou zhotovil pan učitel Miroslav Hrubeš.

Největší úspěch slavila gastronomická specialita v podobě trdelníku. Po celou dobu bylo toto stanoviště obloženo davy návštěvníků, kteří neodolali vůni lahodného pečiva.

Na jarmarku se prodávaly i naše školní noviny, které si koupilo mnoho příznivců školy. Všichni jsme si užili příjemně strávené odpoledne a těšíme se na další ročník.

Eliška Bergmanová, 8. B

Klikaté cesty písma

Aneta Marková (6. A) obdržela čestné uznání

Kdysi dávno, v době velkých egyptských válek, stál v čele faraonovy armády velký náčelník Dhémos. Díky své statečnosti, odhodlanosti a bojovnosti byl považován za hrdinu a lidé ho obdivovali. Faraon si ho velmi oblíbil, vážil si ho a pověřoval ho těžkými a tajnými úkoly. Jinak tomu nebylo ani tentokrát.

Jednoho dne vypukla válka se sousední zemí. Faraon chtěl tento konflikt brzo vyřešit, ale byl tu ještě jeden problém. Měl totiž v sousední zemi dobrého přítele, kterého chtěl ochránit. Proto vyslala Dhémose za přítelem se vzkazem. Dhémos byl však zajat a vojáci požadovali, aby faraonova říše ustoupila. Jeho zajetí mělo však velkou výhodu. Protože stráže na něj nedávaly pozor, mohl posílat do své země tajné vzkazy. Aby nikdo jeho zprávy neodhalil, upravil písmo k nepoznání. Překresloval hieroglyfy, upravoval znaky a vymýšlel nová písmena. Těmto zprávám rozuměl jen faraon. Díky informacím, které Dhémos posílal, jeho země ve válce zvítězila.(6.A)Oslavy vítězství trvaly čtrnáct dní. O tajném psaní během války se dozvěděla celá říše. Všichni se tomuto písmu chtěli naučit. Na počest náčelníka pojmenovali písmo démotické. Všechen lid jím začal psát, a tak se stal Dhémos ještě více slavným a nesmrtelným.

Aneta Marková, 6. A

Den Země

V posledním dubnovém týdnu proběhla na Pernštýnském náměstí oslava Dne Země. Této akce se zúčastnili prvňáčci se svými paními učitelkami.

Nebudu spisovatelkou

Jednou, když jsem přišla ze školy a začala psát svůj domácí úkol z českého jazyka, jsem se zamyslela nad tím, co vlastně vím o písmu. Jaké byly jeho začátky, co se dá písmem vyjádřit?

To, že písmo vznikalo už dlouho před naším letopočtem, jsem se učila v hodinách dějepisu. Začalo to malbami v jeskyních, pak následovalo klínové písmo, kterým se psalo nejprve na kámen, později na papyrus. Dokonce jsem si vzpomněla i na to, že nejstarší písemné projevy u nás se datují okolo 9. století a že zásadním mezníkem byl příchod Cyrila a Metoděje. Podle písma se dá také rozpoznat povaha člověka, jeho momentální pocity, nálada, dokonce i třeba vážná nemoc.

Ještě hlouběji jsem se zasnila a položila si otázku, jaké byly vlastně moje začátky a první krůčky, co se týče psaní. Vše začalo před mým nástupem do první třídy. Ničeho jsem se tak nebála jako právě psaní. Ještě o prázdninách jsem si začala snít svůj velký sen, stát se slavnou a uznávanou spisovatelkou dětských knih. Mnoha lidem se můj sen moc nezamlouval, ale jedna osoba mě v něm podporovala už od začátku…moje maminka. Ta mi od malička vyprávěla a četla pohádky a já jsem si představovala, jak asi dotyčný spisovatel nebo spisovatelka vypadá a co vlastně svým příběhem chce říci. Maminka mi vysvětlila, že písmem a slovy se dá vyjádřit vztek, nenávist, zlost, ale také krásné city jako láska a štěstí. S představou stát se spisovatelkou jsem se vypravila na první cestu do školy, kde mě, jak jsem si naivně myslela, naučí rychle psát. Na první setkání s paní učitelkou si pamatuji, jako kdyby to bylo dnes. Říkala nám, že to, co se ve škole naučíme, nikdy nezapomeneme. Budou nám s tím prý se vším pomáhat starostliví učitelé, kteří se budou snažit nám pomoci i při plnění našich snů, ať už jsou jakékoli. Vzala jsem si její slova k srdci a těšila se na první hodinu psaní. Paní učitelka nám rozdala písanky a já jsem se trochu vyděsila. Když jsem viděla všechny ty kličky a „klikyháky“, začala jsem se bát, že to nezvládnu. Bylo to těžší, než jsem myslela. Jasně, všichni říkali, že to nebude jednoduché. Ale já jsem jim z počátku nevěřila. Byla jsem smutná z toho, že mi to nejde, jak jsem si představovala. Najednou mi někdo přes rameno šeptá, že všechny začátky jsou těžké a krkolomné. Všichni se každou novou věc musí naučit. Byla to paní učitelka, která mi poradila, abych věřila, že se vše v dobré obrátí. Stačí k tomu přidat odvahu a trochu více snahy. Spojovala jsem písmenka ve slova, slova do vět a za krátkou dobu jsem si mohla říci, že kromě čtení a počítání už umím i psát. Byl to krásný pocit vědět, že jsem svému snu zase o krůček blíž.

Dnes, ve svých patnácti letech a při psaní tohoto příběhu, vím, že ze mě asi žádná spisovatelka nebude. Ale svého snu se úplně nevzdávám. Tak jako se písmem vyjadřují pocity, nálady a touhy, tak bych i já chtěla uskutečňovat své sny a představy, ale v jiném oboru, než je psaní knížek. Chtěla bych se stát designérkou. Doufám, že se mi můj sen splní a já budu moci prezentovat své myšlenky, představy a nápady. Jenom to nebude formou písma, ale pomocí kresby a grafiky.

Kateřina Včelišová, 8. B

„Veverkovi" na školách v přírodě...

Škola v přírodě osmých tříd

Také osmáci vyrazili na školu v přírodě do Ruprechtic u Broumova. Hned při příjezdu jsme si mohli prohlédnout okolí Ruprechtic, a to Ostašské skály. Při nástupu do autobusu jsme přemýšleli, kolik věcí nás vlastně čeká a kolik vzpomínek si odvezeme.

Dorazili jsme na náš penzionek, který se jmenoval Malý dům. Jako první jsme se všichni zabydleli a šli si vyslechnout pravidla od vedoucího zájezdu pana Jareše, který nás provázel po celý týden na každém kroku.

V pondělí jsme navštívili Ruprechtický špičák, na jehož vrcholu jsme se na okolí mohli podívat z rozhledny. Po návratu jsme si večer užili „seznamovací" diskotéku, která byla i přes únavu vážně skvělá.

Po odpočinku jsme v úterý ráno vyrazili na vlakové nádraží, odkud jsme jeli na celodenní výlet do Adršpašských skal. Večer jsme odpočívali.

Středeční dopoledne jsme strávili v blízkém Meziměstí nakupováním, co se právě hodilo nebo na co byla chuť. Odpoledne bylo vyplněné sportovními zážitky jako střelba, chůze na chůdách nebo jen obyčejná schovávaná. Středečním překvapením byl příjezd pana ředitele, kterého jsme tam měli moc rádi a mohli jsme si s ním také popovídat o čemkoli. Večer jsme pak do svých hlaviček dostali pár základních rad o horolezectví a slaňování, které jsme si měli druhý den vyzkoušet.

Čtvrteční dopolední výlet byl směřovaný do Broumova a broumovského kláštera. Odpoledne se pak mělo slaňovat, ale díky počasí se šlo na houby a večer jsme si užili rozlučkovou diskotéku, která byla velmi zábavná.

Po pátečním uklízení se jelo na Hvězdu, kde všichni za těžkou dřinu dostali zmrzlinový pohár. Páteční den byl také vyplněn prohlídkou Broumovských skal a odjezdem domů.

My jako osmáci jsme byli moc rádi, že jsme na takový týden mohli jet, protože my už moc času na to si to spolu užít mít nebudeme a jsme za takový každý okamžik moc rádi a moc pro nás znamená. Víme, že máme ještě příští rok, ale tohle všechno si doufám všichni budeme pamatovat i potom, co ukončíme základní školu.

Kateřina Včelišová
& Eliška Bergmanová, 8. B

Prvňáčci ve škole v přírodě

Třídy 1. A a 1. B se zúčastnily od 12. do 17. května školy v přírodě v Jívce.

V lese děti stavěly domečky pro skřítky, poznávaly jehličnaté a listnaté stromy, raritou byla 300 let stará lípa, ke které jsme došli při jedné z vycházek.

Plnily „Desatero chování v lese". Nechyběla ani dobrodružná cesta za pokladem. Na hřišti probíhaly sportovní akce, např. kopaná, hry s kin–ballovým míčem atd. Dvě odpoledne strávily děti ve vnitřním bazénu.

Venku jsme ve večerních hodinách uspořádali tajemnou cestu za opravdovým skřítkem, v chatě pak karneval a společenské hry. Ani výuku jsme nezanedbávali, ale vzhledem k pěknému počasí jsme většinu činností prováděli venku.

Lenka Indráčková

Čtvrtá třída, několik sedmáků a zima a déšť ve Špindlerově Mlýně

„Veverkoví" na školách v přírodě...

Šesťáci ve Špindlerově Mlýně

V neděli 9. června odjely žáci šestých třídy relaxovat do přírody. Všichni jsme v pořádku dorazili do penzionu Slavie, kde jsme se ubytovali. Některé pokoje nebyly úplně podle našich představ, ale na druhou stranu tam vařili výborně.

Virtuálně jsme po celou dobu pobytu jeli na olympiádu do Soči. Vyráběli jsme koláže, v pondělí o poledním klidu jsme si nacvičovali tanečky a pokřiky zúčastněných států. Po něm jsme se vydali do Špindlerova Mlýna, kde jsme si mohli nakoupit různé pohledy a suvenýry. Den nám pomalu končil a ještě před večeří jsme předváděli, co jsme si nacvičili. Všem se to moc povedlo.

V úterý odpoledne šla většina z nás spolu s paními učitelkami do místního aquacentra. Nutno přiznat, že jsme si to skvěle užili. Ostatní se vydali s panem ředitelem na krátkou procházku po Špindlerově Mlýně.

Ve středu jsme jeli všichni na celodenní výlet k prameni Labe. Dojeli jsme autobusem na chatu Špindlerovku ležící na hranici s Polskem a poté jsme se vydali po kamenitých stezkách přes Petrovu boudu a Sněžné jámy na hřeben. Někteří z nás to vzdali, k prameni nedošli a vrátili se kratší cestou k penzionu.

Ve čtvrtek jsme si léčili rány a nachlazení z předchozích dnů, večer nás to však přešlo, neboť se konala diskotéka. Po ní následovala tombola, kde každý vyhrál nějakou cenu.

Škola v přírodě skončila, na závěr jsme dostali pamětní list s naší společnou fotkou. Doufáme, že spolu s námi „odpočívali" i pan ředitel a naše třídní učitelky.

Dominika Lambertyová, 6. A

Páté třídy na chatě Kara v Roudnici v Krkonoších

Ve stejném termínu jako žáci 6. tříd, se i páťáci zúčastnili školy v přírodě. Místem „činu" byla chata Kara.

Letem světem školou

Rodiny, které žijí ve velkých rušných městech, často odjíždějí na venkov, kde si kupují a opravují chaty a chalupy. V příběhu, který chci vyprávět, se před mnoha lety sešli o prázdninách čtyři chlapci. Každý byl z jiného města. Úplně náhodou koupili jejich rodiče chalupy ve stejné vesnici. Tam se Martin, Tomáš, Pavel a Ivan prvně potkali. Všichni byli žáky čtvrtých tříd, měli podobné zájmy a brzy se z nich stali nejlepší kamarádi.

Společně poznávali okolí vesnice. Nejraději se scházeli u Martina, protože k jejich chalupě patřila velká stodola plná zajímavých věcí, které tam zůstaly po původních majitelích. Chlapci našli staré rezavé kolo, na kterém se dalo dokonce jezdit, objevili různé nářadí a také zaprášený dřevěný kufr.

Všechno, co v něm bylo, představovalo pro chlapce úplné poklady. Opatrně například listovali v časopisech Rychlé šípy z roku 1950. Našli spoustu odznaků, několik starých mincí a také malou zažloutlou knížku. Byla napsaná zvláštním písmem, které neznali. Martinův tatínek jim poradil, aby ji ukázali panu Slámovi, bývalému řediteli školy a současnému kronikáři.

Pana Slámu zájem chlapců potěšil. Opatrně knížku prohlížel a řekl, že povídky jsou o lovcích, přírodě a zvířatech. Napsaná je písmem, které se velmi dávno používalo, a je to švabach. V Čechách se jím začalo psát asi od roku 1492. Ukázal jim potom i podobně psané knížky, které opatroval v obecní knihovně. Chlapci se dozvěděli, že už slouží jen jako studijní materiál lidem, kteří se zabývají písmem, jazykem a starou literaturou.

Tomáš si vzpomněl, že za vesnicí na stráni, kde se říkalo U Dubince, našli kámen, na kterém bylo také nějaké divné písmo. Pan Sláma se tam s nimi vypravil. Kámen byl hodně poškozený, ale písmo bylo na několika místech dobře znatelné. Podle pana Slámy to byla hebrejština.

Za několik dnů přivedl svého známého, který potvrdil, že jde o hebrejské písmo, a dokonce ze zbytků přečetl část nápisu:
Tento dům postavil Izák Nathan pro svoji ženu Sáru, syna Jacoba a dceru Rúth.

Léta Páně 16

Prázdniny skončily a chlapci se vrátili do svých domovů. Často se potom ještě vídali, ale žádná setkání už nebyla tak vzrušující jako jejich první společné prázdniny. Možná chlapecké objevy z nich způsobily, že se Martin v době studií i dospělosti dál studiu písma a historické literatury věnoval.

Adéla Přibylová, 8. B

Slavili jsme Den dětí...

V pátek 31. května se uskutečnila oslava Mezinárodního dne dětí den pro žáky naší školy. Počasí nám bohužel příliš nepřálo, přesto se akce nakonec až nečekaně dobře vydařila.

Posuďte sami: na úvod nás čekalo "aerobikové" vystoupení, dále několik nafukovacích atrakcí – skákací hrad a "divoký býk". Následovala bezpečnostní akce BESIPu a soutěže s odměnami, však byli někteří nacpaní sladkostmi až po uši.

Navštívily nás také hostesky z McDonald´s, které nám malovaly na obličeje a rozdávaly nafukovací balónky.

Na závěr se konalo překvapení – velká diskotéka, na které to někteří pěkně rozjeli...

Z hodin literatury 8. B – ukázky portrétů

Jakub Louvar

Jsem kluk a skvělý kamarád
a myslím, že má mě každý rád.
Ducha sportovního mám,
ale sportem nežiju sám.

Teď něco o mé postavě.
Mám hnědé vlasy na hlavě.
Můj obličej zdobí nosánek,
který vypadá jak bochánek.

Co bych tak ještě o sobě psal?
Spíš bych váš názor na sebe znal.
Takže mi pište s radostí,
já vám odepíšu s hrdostí.

Eliška Bergmanová

Když se dívám do zrcadla,
nevidím jen svoji tvář.
Hledím prvně na kukadla,
objevuji mladou zář.

Nejsem žádná trhlá bárbí,
v hlavě to mám srovnaný.
Vím, co je to správný,
a co hodně přehnaný.

Nejsem líná i mám chyby,
běhám, skáču, házím ryby,
chci všem plnit svoje sliby
a nesnáším slůvko kdyby.

Pro život je plno cest,
vyberu si na mou čest
rozumně a správně.

Nekouřím a nepiji,
zdravý život prožiji.
Tak vám tady slibuji,
takto budu žít!

Nevím, zdali je to málo,
nevím, zdali je to dost,
mým cílem je ctižádost,
nepřítelem pitomost.

Kateřina Včelišová

Napsat svůj portrét ve verších,
toť úkol můj, jež jsi mi dal.
Nyní tu sedím a přemýšlím,
jak bys o mně ty psal.

Jsem veselé povahy,
někdy však i hádavé nálady.
Ráda se směji a vyprávím,
občas moc mluvím, ale to já vím.

Mám ráda upřímnost a nadsázku,
nesnáším lež, klam a přetvářku.
Mám kamarády úžasné,
s nimi vždy a všude je to překrásné.

Postavou jsem tak akorát,
hnědé oči, hnědé vlasy,
co jsem to za člověka asi,
holčička, zlatíčko nebo kamarád.

Ráda mám živou přírodu,
kde spájejí se všechny živly,
také hudbu, která vždy mi zlepší náladu,
ozývá se odevšad, tak kdepak asi bydlí?

Tak jsem se nakonec dost rozepsala,
doufám, že ze sebe jsem něco do té
básně dala.
A teď jako tvůj krásný sen zůstanu
a z tvojí hlavy se už těžko dostanu.

Počítáme

Matematická pythagoriáda

Ve čtvrtek 2. května 2013 se uskutečnilo okresní kolo pythagoriády. Pythagoriáda je matematická soutěž pro žáky šestých až osmých tříd. Jedná se o příklady jak početní, tak logické. Aby byl řešitel úspěšný, musí mít více jak 9 z celkových 15 bodů. Ze školních kol mohou žáci postoupit do okresních, následně až do krajských kol. Při této soutěži se nesmí používat tabulky, kalkulačky použít podle pravidel lze, avšak dle výpovědi zúčastněných žáků je mít nemohli.

Za 6. ročník úspěšně „bojovali" žáci Eduard Spousta z 6. A a Filip Sudek z 6. B. Oba dva chlapci se umístili na krásném 10. místě. Celkem získali 11 bodů. Na postup do krajského kola to bohužel nestačilo, ale i tak se mohou pochlubit velkým úspěchem a dřinou, kterou se na tuto pythagoriádu připravovali.

Eduard Spousta, 6. A

Ze školního kola Pythagoriády

Luštěniny

Osmisměrka Elišky Bergmanové

P	V	Z	U	B	Y	Š
O	Ř	E	V	R	A	K
L	V	E	M	U	E	O
É	P	O	D	Ď	O	L
V	J	Á	R	M	Š	A
K	R	B	D	K	Ě	F
A	O	S	A	L	Y	T

Hledej: zuby, škola, aft, polévka, vrak, obr, předmět, loď, pád, po (zkratka pondělí), ráj, laso, emu, Aš

Tajenka: ..... !

Tajenky z minulého čísla:

- Mírností přemáhej hněv
- Chceme mít z učení radost

Co by mohly znamenat tyto kenningy?

- Dar révy, přenašeč deště, rudý žrout, pes lesa, pot včel, chléb svíce, hříva moře

Skrytá křestní jména

- Semily jsou městem v Královéhradeckém kraji.
- Nemajetný člověk nemusí být nespokojený.
- Spala, než Karel přišel v noci domů. Na sněhu byla stopa velikého zvířete.
- Je lépe trpět než lhát.

Rodinné odpoledne

V pátek 14. června 2013 se před naší školou uskutečnila již tradiční akce s názvem "Rodinné odpoledne aneb Hurá na prázdniny!" Akci pořádal Městský obvod Pardubice I ve spolupráci s Kulturním centrem Pardubice a naší školou.

Pro děti a jejich rodiče bylo připraveno několik atrakcí, jako například skákací hrad, trampolína, skluzavky, kolotoč, tetování, vystoupení mažoretek, taneční vystoupení skupiny T–Base, pirátské pásmo, ukázka kin–ballu, malování koláže na téma „Pardubice očima dětí" a symbolické zamykání školy. Jako velká atrakce byl také stánek s trdelníkem, který se tradičně objevuje na našich akcích.

Dále si mohly děti zasoutěžit o drobné odměny na deseti stanovištích, které zajišťovali žáci 7. – 9. tříd naší školy.

Sběrová akce

V květnu jsme organizovali sběrovou akci. Tentokrát jsme sbírali starý papír, kartony, PET láhve a PET víčka.

Nejlepší sběrači /v kg/

1	Nešetřil Patrik	2.A	2360
2	Košťálová Michaela	2.B	649
3	Zelený Michal	6.B	535
4	Bartůněk Daniel	3.A	408
5	Faitová Adéla	6.A	379
6	Janovská Aneta	8.B	342
7	Kvapilová Marina	1.A	288
8	Stieranka Jakub	6.A	280
9	Jungvirtová Vendula	7.B	268
10	Balcar Lukáš	7.B	268
11	Pavlíčková Tereza	6.A	239
12	Farkašová Denisa	3.A	210
13	Horváthová Monika	1.A	200
14	Richterová Markéta	7.B	180
15	Lambertyová Dominika	6.A	169
16	Skála Erik	2.A	169
17	Spousta Eduard	6.A	168
18	Neruda Martin	1.A	161
19	Nešpor Pavel	6.A	158
20	Albahri Khalid	4.A	151
21	Urbanová Natálie	6.B	148
22	Simonová Adéla	2.B	129
23	Doležalová Natálie	8.B	126
24	Marková Aneta	6.A	120
25	Balcar Aleš	3.B	117
26	Dašek Lukáš	1.A	114
27	Jezdinská Barbora	6.B	108
28	Hátle Ondřej	6.B	104
29	Kadová Janka	1.B	103
30	Ilavská Kateřina	5.B	100

Pro naše nejmenší...

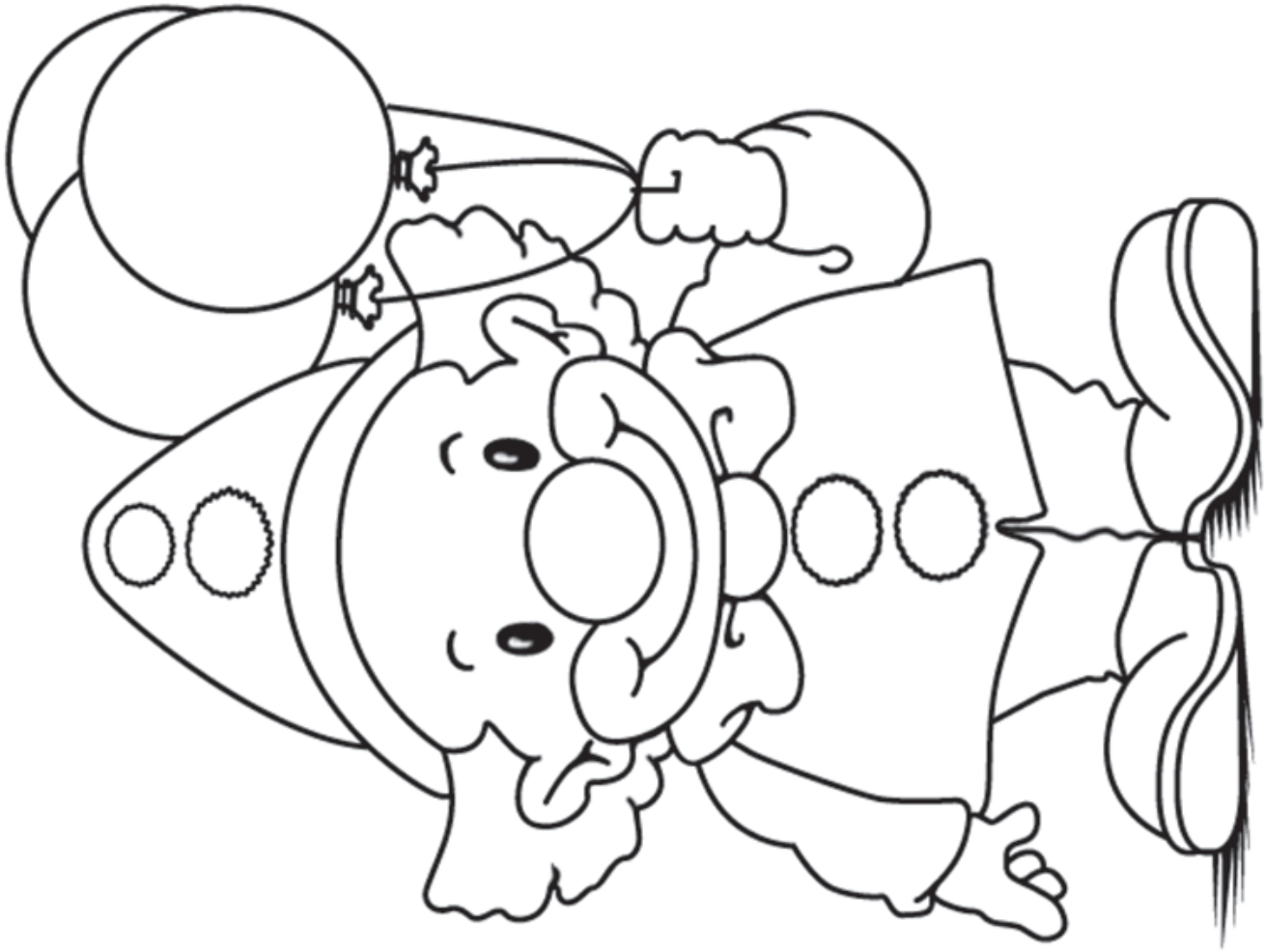

Sportujeme...

Úspěch děvčat ve vybíjené

9. května se ve Svítkově odehrálo okresní kolo ve vybíjené. Celkem se zde sešlo šest družstev z Pardubic – ZŠ Závodu míru, ta úplně ovládla celý turnaj, na druhém místě se umístila Základní škola na Benešově náměstí, na třetím ZŠ Svítkov a na čtvrtém místě, které bylo také postupující do krajského kola, se umístila ZŠ Bratranců Veverkových, naše přezdívka „veverky". Hrálo se 2 krát sedm minut.

V úterý 21. května se přesunuly zápasy do Moravan. Tam se pro změnu hrálo 2 krát šest minut. Přijely všechny týmy, které postoupily. ZŠ z Benešova náměstí přijela na kolech. V Moravanech se umístily na krásném bronzovém místě. Na druhém místě se tentokrát umístila Základní škola Závodu míru a na prvním místě jsme se umístily my „veverky".

Je to k neuvěření, ale je to tak, ani my jsme tomu nemohly uvěřit. Vyhrály jsme pohár za 1. místo a diplom. Paní učitelka nám potom za vítězství koupila zmrzlinu. Všechny jsme si ten den nádherně užily.

Kristýna Beranová, 6. A

Turnaj ve volejbale

V květnu proběhl turnaj dívek 8. – 9. tříd ve volejbale. Turnaj se konal na hřištích Pod Vinicí. Bylo 11 týmů rozdělených do 3 skupin. Našimi soupeři byly hráčky z Choltic a Přerova.

První zápas byl o nervy, ale naše družstvo se vzpamatovalo a vyhrálo 2:0. Dalšího soupeře jsme zdolaly 3:1 a postoupily do finále. V prvním zápase jsme nastoupily v té nejlepší šestce, ale i to nám nakonec nestačilo. První set skončil bezkonkurenčně pro Polabiny, ale druhý jsme s nervy obrátily my. Velice jsme toužily po vítězství, tým Polabin však byl sehranější, a proto vyhrál. Náš tým prohru unesl a pustil se do dalšího boje s „Benešovkou", ale prohra z předešlého zápasu nás srazila dolů. I přes všechnu snahu a nervy naše družstvo prohrálo.

Celý turnaj tak vyhrálo družstvo z Polabin, náš tým obsadil třetí místo. Na příští rok se naše družstvo rozhodlo věnovat volejbalu více času, abychom příští rok zamířily k vyšším cílům.

Eliška Bergmanová, 8. B

Atletická soutěž O pohár Českého rozhlasu

Ve dnech 23. a 25. dubna 2013 proběhl na Městském atletickém stadionu na Dukle další ročník atletických závodů o Pohár českého rozhlasu.

Naši školu reprezentovalo 30 žáků ve všech vypsaných atletických disciplínách pro 6 – 7. a 8. – 9. ročník.

TECHNOhrátky

23. května se žáci 7. a 8. tříd zúčastnili akce TECHNOhrátky na SPŠ v Rybitví. V rámci programu navštívili šest dílen a seznámili se s prací malířů, tesařů, truhlářů, uměleckých kovářů, strojních mechaniků a zedníků.

Jednotlivá řemesla si mohli žáci vyzkoušet a v závěru si zasoutěžit z informací, které během celého dopoledne získali. V této vědomostní soutěži jsme obsadili krásné 2. místo.

Akce se nám líbila a žákům určitě pomůže při volbě budoucího povolání.

Jana Laštovičková